

Kdo si Hurá přivlastní
toho bernák vyvlastní!

Vprevo na levicích
v trávě stranou plánovaných
scén hrálo několik skupinek,
a mě se zdálo že dobie a s ned-
šením, klupal bubínek, šuměly
stromy, odněkud zněl vokál,
dunění basketary v reprodukto-
rech, šuměly stromy..
Škoda jen, škoda, že to bylo
za hradbou výstaviště, že se
skupinky nerozptýlily po uli-
cích, nadošlo k té výborné
dyntéze, spojení hrajících
skupin a města, jak tomu bylo
v minulosti, že nasedaly
hloučky po kašních a schodech..

Protože folk a město..
kytarista sedící na ulici,
foukající se na harmoniku,
okolo něj kroky spěchající
a kroky zpomalující
kroky vzdalující se
i kroky zastavené, zůstávající..
Shorty

Stál na cestě k východu, bubnoval
levou rukou do velké krabice s
nápisem Anketa a lidé ho nevěsme-
vě míjeli většinou bez ohlednutí.
Myšlenka ankety je jistě minimál-
ně zajímavá, ale předpokládá zájem
diváků. Stejně tak se nemohu zbavit
dojmu celkové lhostejnosti k otáz-
ce kdo vlastně Porta vyhraje. A tak
si říkám, zda Porta jako scoutě
vlastně splňuje svou funkci.
Feda

Žádná tiskovina, které nemá
toto razítko a čunětem nemá
s námi nic společného.
Red.

Slyšel jsem názor, že v Hurá se
pouze kritizuje a to je snadné,
ale až tedy ti kritikové řeknou
jak se co má dělat. To až se na
mě ti, kteří takhle uvažují, ne-
zlobí, ale to je nemysl. Kritika
jako iková pouze odhaluje chyby,
pokouší se analyzovat a tedy ne-
říká jak a co. Nechtějte na nás,
abychom vám říkali, jak má vypa-
dat článek, básnička, písnička..
Feda

Z ozvě na Hurá vynikla zajímavá
myšlenka:
Naše články prý se vyjadřují ve
smyslu, že veškeré činnosti kolem
nás má klusající tendenci, že vši-
chni, kteří něco dělají, se "vyví-
její směrem dolů.." To snad nikde
v Hurá nebylo. Ale varujících dů-
vodů k zamyšlení je myslím dost.
Ne snad, že by se někdo vyvíjel
směrem dolů. Ale celá naše tramp-
ské kulturní činnost se od 60.
let uzavřela do sebe. Odřízla se
tím zároveň od dvou životodárných
zdrojů-pohybu a tedy života.
Od konfrontace s vnějším, od ote-
vření se novému jak to je třeba
v písniích Wabiho Ryvaly, /třeba
taký trapným písňákům už jen při
jménu Newjau/ a hlavně od sniti-
ního motoru-potřeby jednoho se-
motného člověka žít a spolutvořit
kulturní dění, atmosféru.
Pokud nám zbyla Houlovská snaha
pouze ji zachovávat, není jeno se
odepsali

Shorty

.....
 Když někoho chytíš za zub,
 tak strašně zařve.
 /pokud je zub zkažený/

Podle očekávání se ozvaly potrefené huhy, hlavně na článek "Zapadlí vlastenci z č.l. Odpovíme vám písemně osobně, celou záležitost značně přesahující Hurá zde nebudu rozmazávat. Ještě jen upozornění, že některé představy o tom, že se v Hurá otiskne cokoli co nám dáte jako přílohu byly zcela NEPODSTATNÉ, Nevím proč a jak vznikly.

EMERLYK red.

Telegraficky o Portě mřsa očima. Prý to byla trampské akce. To je zřejmě už hodně dávno. Vzájemné vztahy těch s plackmana hrudích a těch bez připomínají watah feudála kapoddanému. Což se projeví třeba ve vydání Portýra. Dav se rve, dav šílí. Nejmilnější mají za odměnu tu pál, tu celé číslo zaručeně trampských názorů. A ten splackou, který vrhl téměř do slovana hlavy plebejců pár čísel seussivá. Vždyť je to opáčný pocit vlastnit něco o co ostatní škemrají. A to je jen jedna otázka. Je jich víc a všechny jsou namalovány chladnými barvami.

Kotě

Vycházka Portýr a trampí vycházka v ústraty běžného způsobu zhnání úzkoprofilového tovaru pod heslom "urvi se čo můžeš!" V sobotu večer znali tóny Vlajky a vzađu sa ľudia mlátili v obrovskom hlučiku o tento plátek SSM. V džchu doby sa treba držet! Či nie?

Špaky

"Hráli Večerní Prahu mezi titulky fákali: Palác kultury otevřen, Beseda zavřena!" Šuškali si lidé po vystoupení bří Ebeně. Nejde o samotný koncert, spíš o chorobu, zlozvyk publika. Tleskáme, pokud si někdo "dovolí" poznámku, v duchu se cítíme příjemně polechtáni a pak program skončí a jdeme domů

Ptali se mě, jestli se mi prý vůbec něco líbilo. Možná některé pesimisty překvapím - ano.

Líbilo se mi, jak Hop-Trop, žádný zázrak, našli cestu mimo umělou až vyumělkovanou "hmotu" písničkových výplní, jak se odvážili jednoduše zpívat jednohlesem, přirozeně, jak našli lehkost, i když asi těžce vybojovanou a nalázanou jako každá skutečná lehkost.

Líbilo se mi, jak měli Newyjou odvahu a chuť vylézt před rozpolcené publikum a úplně obyčejněma tanečnicka písničkama a hlavně to, že v sobě našli miru "citěné svobody" jak o ní včera mluvil Jiří Černý. Zaspívali si i poněkud rockovější, a myslím nejlepší třetí píseň.

A hlavně se mi líbilo odpoledne se skupinou "Č.p. 8" z Karlových Varů. Skupina do finále nepostoupila, v autorské soutěži měli nenejšťastněji vybranou písničku a ve čtvrtek nezaujali. Včera však v naprosté pohodě a zaujatosti zpívali své "Myslíte, že víte, jak je nám.." ato byla přesně ta písnička, kterou jsem měl na mysli včera v Hurá. Chtěli a potřebovali zpívat právě tuble písničku. Právě ~~xxxxxxx~~ takhle a jediné takhle. A nejen to. Pokud se objevil "Nad krajem černý pták, nad krajem černý pták..." tak je naprosto jisté, že tato věta najde ~~ničím~~ nahradit, je naprosto jisté, že ~~jistě~~ opakování zdenení kvůli tomu, že se to hodí do melodie nebo že je díra v textu. Moc jim díky.

Shorty

Shorty

